

JE TO LEPŠÍ NEŽ DŘÍV

S PROFESORKOU BRISTOLSKÉ UNIVERZITY MARIANNE HESTEROVOU O MÝTECH KOLEM DOMÁCIHO NÁSILÍ, RIZICÍCH INTERNETU A POLITICKÉ KOREKTNOSTI

Debata o domácím či sexuálním násilí už dávno není tabu. Partnerské vztahy jsou však velmi komplikovaná disciplína a není divu, že i v této oblasti řada mýtů přetrvává a naopak se objevují nové situace dané proměnou společnosti i nástupem technologií. Nové trendy i překvapivé souvislosti dlouhodobě zkoumá přední britská expertka na „genderové“ násilí Marianne Hesterová. A mluví o tom, že násilníci trpí zdravotními problémy, nejvíce ohrožené jsou mladé vysokoškolačky nebo proč si na násilí nejvíce stěžují ženy ze zemí s největší rovností pohlaví.

□ SILVIE LAUDER / FOTO MILAN JAROŠ

Pod dojmem čerstvě potvrzených zpráv o týráni, kterému vystavují ženy extremisté z Islámského státu či Boko Haram, se zdá, že v globálním kontextu se nebezpečí genderového násilí spíše zhoršuje. Žijeme v tomto smyslu opravdu ve špatné době? Jak kdo. Uvědomme si, že v Evropě zároveň začala loni platit tzv. Istanbulská úmluva, která vzbuzuje velké naděje. Byť je paradox, že je pojmenována

po turecké metropoli, protože tam byla podepsána, ale Turecko se k ní nepřipojilo. Tato úmluva je klíčová proto, že jednak rozšiřuje struktury, v jejichž rámci se genderovým násilím zabýváme, ale hlavně tento typ násilí propojuje s nerovností pohlaví. Jisté zmínky jsou už v jedné z úmluv OSN, ale tady je to hlouběji promyšleno. Tim se debata dostává do zcela jiného kontextu: takto vidíme domácí násilí, sexuální násilí, stalking,

mrzačení genitálií či další podoby násilí jako výraz genderové nerovnosti.

Tyto souvislosti jsme dříve neviděli? Je to poprvé, kdy je vidíme v takto formálním kontextu, v mezinárodní úmluvě tohoto typu. Jinak samozřejmě dlouhodobě víme, že násilí na ženách je výrazem nerovnosti pohlaví: muži se k ženám chovají násilně, aby je kontrolovali, získali nad nimi moc či si ji udrželi. ▶

